

Jespersen: Da det ogsaa er Tilfældet med mig, at jeg foretrækker Mindretallets Forslag både for Regjeringsforslaget og for Fleertalsforslaget, skal jeg tillade mig kortelig at anføre mine Grunde herfor. Jeg haaber, at den største Deel af Thingets Medlemmer have gjort sig bekendte med det Aftryk, som er meddeelt den sjenst-hjydste Jernbane vedkommende, og hvorfra man vil see, at det Resultat, man der efter en nøiagtig Undersøgelse er kommen til, er heelt forskjelligt fra det, der er anført i Motiverne til Regjeringsudkastet. Man vil see, at Personfrekventien, som i Regjeringsudkastet er anslaaet til 200,000 Personer, vil være at reducere til i det Høieste 88,000 Personer, og selv det Tal vil kun naaes i det Tilfælde, Banen kommer til at berøre Byerne, hvortil Tallet vil blive betydeligt mindre, hvis Banen kommer til at gaae udenom Byerne langs Gudenaadalen. Personindtægten er i Motiverne til Regjeringsudkastet beregnet til 4 Rd. pr. reisende Individ, men efter en nøiagtig og rigtig Beregning vil den kun beløbe sig til 2 Rd. 7 $\frac{1}{2}$ pr. Individ. Hvorvidt nu de 3050 Rd. pr. Mil vil ved den nyeste Jernbane kunne stige til 13,000 Rd. eller med 326 pCt., vil vistnok være høist tvivlsomt og stemmer i alt Fald ikke med de Beregninger, man har gjort ved den sjællandske Jernbane. Man har meent, at Postvæsenets Tilflugt vilde blive betydeligt mindre, men istedet derfor vil det blive større; Postens Befordring vil medføre en Meerudgift af 40,000 Rd. istedetfor en Formindskelse i Udgiften, og foruden disse 40,000 Rd. vil der udfordres 63,000 Rd. til nye Poststæder og hyppigere Postgang. Der vil altsaa i det Hele for Postvæsenet blive en Meerudgift af 103,000 Rd., og ogsaa her gjælder det, at legges Banen udenom Byerne, saa vil Befolkningen endnu blive langt større, thi saa kan man ikke undgaae specielle Poststæder mellem By og By, navnlig paa Østkysten. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Regjeringen i Anledning af den sjællandske Jernbanes Anlæggelse bevilgede 36,000 Rd. til nye Poststæders Oprettelse; deraf kan man skønne, hvor stor en Sum der i lignende Tilfælde maatte bevilges for Jyllands Vedkommende, hvor Banestrekningen bliver saa betydeligt meget længere. Endelig har man

meent, at man ved Dampskibsfartens Ophør skulde vinde betydeligt, fordi Regjeringen sætter til ved denne Fart; men selv om Dampskibslinien fra Korsør til Kiel muligvis kunde op-høre ved Jernbaneanlægget — der kan forøvrigt være stor Tvivl om, hvorvidt den bør ophøre, thi Posten og de Reisende kunne hurtigere og billigere befordres med et Dampskib fra Korsør til Kiel, end med en Jernbane, der skulde gaae over Thy, Jylland, Slesvig til Kendsborg — saa vilde den supponerede Fordeel dog blive overordentlig lille, thi Regjeringen regner jo selv, at den paa Dampskibsfarten mellem Korsør og Kiel kun sætter 109,000 Rd. til, og ved den supponerede Besparelse vilde Posten dog koste 100,000 Rd. Selv om man nu ogsaa vilde stille alle Forhold i Jylland aldeles lige med Forholdene i Sjælland, hvad de dog langtfra ere, idet Befolkningen neppe er saa rig og reiselysten, og maaffæe seer mere paa Penge, end man gjør i Sjælland, saa vil blot Hensynet til Bekker-Antallet paa \square Milen gjøre, at Indtægten bliver 3,700 Rd. mindre end beregnet, nemlig 9,300 Rd. istedetfor 13,000 Rd. Tællesstatens Besparing vil altsaa formeentlig ved disse Jernbaneanlæg blive 0, hvortil Kongerigets Udgifter vilde blive meget betydelige. Dertil kommer, som det forekommer mig, en overordentlig vigtig Ting; der er i Anledning af denne Jernbanes Anlæg ligeledes opstaaet Spørgsmaal om Jernbanens Anlæg i Slesvig som en Betingelse for, at en mulig Rettelse for Postvæsenet kan staa. Naar faae vi en Jernbane gennem Slesvig? Vi kunne ikke paalægge Slesvig at bygge en Jernbane, og med den nuværende Valglov i Slesvig, hvorved det tydste Element har Overvægten, er det meget tvivlsomt, om Stændersforsamlingen og Majoriteteten vilde indvilge i en Jernbane, der forbandt Hertugdømmet nærmere med Danmark end med Holsteen. Hvad nu Majoritetetens Forslag angaaer, saa siger den i Anledningen dertil, at det er tvivlsomt, om selv Driftsomkostningerne kunne indvindes. Efter denne Betragtning maa altsaa hele Anlægskapitalen ansees som tabt, forsaavidt den ikke vil bringe Renter, og der kan altsaa heller ikke være Tale om Bedligelighedsomkostninger. Det synes mig, efter denne Indstilling af Majoriteteten, at